

Biblická čtení:

Ezechiel 3, 7-11: Izraelský dům tě však nebude chtít poslechnout, poněvadž nejsou ochotni poslechnout mne; celý izraelský dům má tvrdé čelo a zatvrzelé srdce. Hle, dávám ti tvář právě tak tvrdou, jako je jejich, a čelo právě tak tvrdé, jako je jejich. Dávám ti čelo jako křemen, tvrdší než oblázek. Neboj se jich a neděs se jich, jsou dům vzpurný.“ Dále mi řekl: „Lidský synu, srdcem přijmi a ušima slyš všechna má slova, jež k tobě mluvím. Nuže, jdi k přesídlencům, k synům svého lidu. Budeš k nim mluvit a řekneš jim: ‚Toto praví Panovník Hospodin,‘ ať poslechnou nebo ne.“

List Římanům 13, 8-14: Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. Vždyť přikázání ‚nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona. Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abychom procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Matouš 18, 15-20: Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby ‚ústý dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď‘. Jestliže ani je neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, ať je ti jako pohan nebo celník. Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi. Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

Odpuštění je jádrem evangelia

Obvykle slyšíme, že definicí křesťanství je láska. Opravdu křesťanské náboženství není jen morálka dodržovaná přikázáními – zákonem. Já bych řekla, že křesťanská víra znamená stálé proměňování myšlení a jednání. Cílem je život s Pánem Bohem – uskutečňovaný právě naší proměnou (myšlení a jednání) už částečně tady na zemi a v plnosti v nebeském království (v životě věčném).

Zdálo by se, že člověku, který se nějak proviní, je nabídnuta určitá možnost k nápravě. Je mu domluveno: nejprve soukromě, pak za přítomnosti několika lidí, nakonec před sborem či církví. Pokud se nenapравí, sám se odsuzuje k vyloučení ze sboru.

My v Michli jsme došli přemýšlením nad Božím slovem a jistě díky modlitbám k této cestě. Otevíráme se lidem a učíme se nenapomínat, ale pomáhat, vyslechnout, trpělivě překonávat v lásce naše lidské nedostatečnosti, sobeckost, tvrdost a další limity. Snažíme se nad žádným člověkem nevyřknout soud, ale nabízet mu nové možnosti se do sboru, náboženské obce opakovaně připojit. Pán Ježíš nás opravdu učí mít rád lidi, zvířata a celé stvoření, a to se projevuje především odpouštěním. Jen velmi pozvolna si uvědomujeme, že je potřeba nejen lidí, zvířata, ale celou přírodu a zemi chránit a starat se o ni. V tom je potřeba být dobrý. To je poslání křesťana a každý sám si máme tenhle úkol konkretizovat ve svém každodenním životě.

Jsou lidé, kteří neumějí přijmout dar, aniž by se hned nezabývali tím, jak se dárci odmění. Křesťan by si měl uvědomovat, že od Pána Boha dostal dar nepředstavitelné ceny. To, že je na světě, je dar od něj. Jak se svým životem nakládá, jak zkrátka žije, za to se odpovídá svému Stvořiteli, dárci života. Mnozí nad životem vůbec nepřemýšlejí a už vůbec život nevnímají jako dar. Křesťan by mezi ně patřit neměl.

Když však nad životem přemýšlíme jako o daru, pak mnohdy zjišťujeme, že to není nic snadného. Žít dobře není nic jednoduchého. Nejde nám žít bezchybně, a tak se stále modlíme: odpusť nám naše viny. Má to svou podmínku, kterou právě křesťan se má snažit žít: jako i my odpouštíme našim viníkům.

Tady je to nové: zlo na světě se nedá napravit ničím jiným než odpouštěním. Zlo spáchané na nás nelze napravit ničím jiným než odpouštěním. Odsun Němců jako trest za rozpoutání 2. světové války nám ukazuje, že to dobré řešení nebylo. Jak napravit hrůzy války na Ukrajině, to bude jednou a snad brzy velkým úkolem. Snad i politici budou schopni přijmout, že jen trest a pomsta dobrým řešením nebude.

Ježíš nám odpouští naše viny, a proto máme stále šanci žít nově a dojít k cíli, kterým je Boží království, které se na zemi začíná a v Bohu má své naplnění.